

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. december 18.
(OR. en)

14222/1/20
REV 1

CLIMA 363
ONU 92

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	14005/20
Tárgy:	Beadvány az UNFCCC számára az Európai Unió és tagállamai nevében, az Európai Unió és tagállamai nemzetileg meghatározott hozzájárulásának aktualizálásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti témáról szóló beadványt, amelyet a Tanács a 2020. december 17-i, 3782. ülésén jóváhagyott.

NÉMETORSZÁG ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG BEADVÁNYA AZ EURÓPAI UNIÓ ÉS TAGÁLLAMAI NEVÉBEN

Berlin, 2020. december 17.

Tárgy: az Európai Unió és tagállamai nemzetileg meghatározott hozzájárulásának aktualizálása

Ez a beadvány a következő három részből áll: bevezetés, a nemzetileg meghatározott hozzájárulás (NDC) aktualizált és megerősített változata, valamint az NDC-hez csatolt, az egyértelműség, az átláthatóság és az érthetőség biztosításához szükséges tájékoztatás.

I. BEVEZETÉS

Háttér-információk a megerősített uniós NDC kidolgozására vonatkozóan

1. Az Európai Unió és tagállamai a Résztes Felek Konferenciájának Limában megtartott 20. ülészakán hozott határozatokkal összhangban 2015. március 6-án benyújtották a teljesíteni kívánt nemzetileg meghatározott hozzájárulásukat (INDC), egy arra vonatkozó, számszerűsíthető, illetve minőségi információkat tartalmazó melléklettel együtt.
2. Az uniós INDC NDC-vé vált, amikor az EU 2016 októberében megerősítette a Párizsi Megállapodást.
3. 2019. decemberben az Európai Tanács (az uniós tagállamok állam-, illetve kormányfői, az Európai Tanács elnöke, valamint az Európai Bizottság elnöke) jóváhagyta azt a célkitűzést, hogy az EU a Párizsi Megállapodással összhangban 2050-re klímasemleges legyen¹. Az Európai Unió Tanácsa 2020. március 5-én elfogadta az EU-nak és tagállamainak az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátást támogató, hosszú távú fejlesztési stratégiáját, amely tükrözi ezt a klímasemlegességi célkitűzést, és benyújtotta azt az UNFCCC Titkárságának².

¹ Az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetései, EUCO 29/19.

² A klímasemlegességi célkitűzést tükröző, hosszú távú uniós stratégia megtalálható az UNFCCC honlapján: <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/long-term-strategies>

4. Az Európai Tanács 2020 júliusában megállapodott arról, hogy „[a] Covid19-válság nyomán kialakult gazdasági és társadalmi helyzet kivételes jellege olyan rendkívüli intézkedéseket tesz szükségessé, amelyek támogatják a tagállami gazdaságok helyreállítását és rezilienciáját. Az európai helyreállítási tervhez jelentős európai szintű köz- és magánberuházásoknak kell társulniuk annak érdekében, hogy az Unió határozottan a fenntartható és reziliens fellendülés pályájára álljon, munkahelyek jöjjenek létre és orvosolni lehessen a Covid19-világjárvány által okozott közvetlen károkat, elősegítve egyúttal az Unió zöld és digitális prioritásait.”³
5. Ugyanezen az ülésen az uniós vezetők megállapodtak abban, hogy az uniós költségvetés (a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret [MFF]) – és az azt erősítő, Next Generation EU (NGEU) elnevezésű Európai Unió Helyreállítási Eszköz – lesz ezen erőfeszítés fő európai eszköze. „Az éghajlat-politikai intézkedéseket be kell építeni az MFF és az NGEU keretében finanszírozott összes szakpolitikába és programba. A többéves pénzügyi keret és az NGEU alapján teljesített összes kiadásra együttesen egy 30 %-os átfogó éghajlat-politikai cél vonatkozik majd, amelyet az ágazati jogszabályokban megfelelő célokban kell kifejezni. Ez utóbbi céloknak meg kell felelniük annak a célkitűzésnek, hogy az EU 2050-re klímasemleges legyen, és hozzá kell járulniuk az új, 2030-ra elérendő uniós éghajlat-politikai célok teljesítéséhez, amelyeket az év végéig naprakésszé fogunk tenni. Általános elvként minden uniós kiadásnak összhangban kell lennie a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel.”³
6. Az uniós vezetők megállapodtak továbbá abban, hogy „[a]z uniós kiadásoknak összhangban kell lenniük [...] az európai zöld megállapodás »ne árts« elvével. Az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásoknak és azok eredményességének nyomon követésére szolgáló hatékony, a jelentéstételre és a nem megfelelő előrelépés esetén alkalmazandó releváns intézkedésekre is kiterjedő módszereknek kell biztosítaniuk, hogy a következő MFF egésze hozzájáruljon a Párizsi Megállapodás végrehajtásához. A Bizottságnak évente jelentést kell tennie az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásokról.”³

³ Az Európai Tanács 2020. július 17–21-i következtetései, EUCO 10/20.

7. Az uniós vezetők arról is megállapodtak, hogy „a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére vonatkozó célkitűzés, valamint a 2030-ra kitűzött új uniós éghajlat-politikai cél társadalmi és gazdasági következményeinek a kezelése érdekében létre fog jönni a Méltányos Átállást Támogató Mechanizmus és annak részeként a Méltányos Átállást Támogató Alap.”³
8. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács 2020. december 11-én új, a korábbinál jóval ambiciózusabb uniós éghajlat-politikai célt tűzött ki 2030-ra.
9. Az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépéséről szóló megállapodás alapján, a 2020. december 31-ével véget érő átmeneti időszakot követően ez utóbbi időponttól kezdve az Európai Unió nemzetileg meghatározott hozzájárulásában az Egyesült Királyság már nem fog részt venni. Míg az EU eredeti NDC-beadványa még az Egyesült Királyságra is alkalmazandó volt, a mostani aktualizált változat már csak az EU-ra és 27 tagállamára lesz alkalmazandó.
10. E beadvánnyal az EU a Részes Felek Konferenciájának 26. ülészakát megelőzően kellő időben aktualizálja és megerősíti nemzetileg meghatározott hozzájárulását, és egyúttal felkészül a Covid19-válság utáni fenntartható és reziliens helyreállítást célzó *Next Generation EU* terv végrehajtására. Az ambiciózus éghajlat-politikai fellépés nemcsak az éghajlati válsággal összefüggésben, illetve a biológiai sokféleséggel kapcsolatos válsághelyzetben való helytállás eszköze, hanem egyúttal egy nyertes pozíció elérését célzó növekedési stratégia is – nemcsak Európa, hanem az egész világ szintjén is. Amint azt az Európai Unió Tanácsa is kiemelte, a természetalapú megoldások fontos szerepet játszanak az olyan globális kihívások megoldásában, mint a biológiai sokféleség csökkenése és az ökoszisztémák károsodása, a szegénység, az éhezés, az egészség, a vízhiány és az aszály, a nemek közötti egyenlőtlenség, a katasztrófakockázatok csökkentése és az éghajlatváltozás⁴.

⁴ A Tanács következtetései, 2019. december 19., 15272/19.

Tájékoztatás az EU által a Párizsi Megállapodás megerősítése óta az eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulásának végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről

11. A Párizsi Megállapodás megerősítése óta az EU ambiciózus, kötelező erejű jogalkotási keretet hozott létre eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulásának a teljesítése céljából. Az e keretbe tartozó jelenleg hatályos uniós szakpolitikák közös hatásaként meg fognak valósulni legalább az EU eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulásában vállalt csökkentések.
12. A Párizsi Megállapodás megerősítése óta elfogadott főbb belső szakpolitikák összefoglalása az alábbi bekezdésekben olvasható. Az NDC végrehajtása szempontjából releváns szakpolitikákra vonatkozóan az e beadvány mellékletében foglalt ICTU szolgálat részletesebb tájékoztatással.
13. Ezeknek a szakpolitikáknak a felülvizsgálatára a II. szakaszban foglalt megerősített NDC alapján fog sor kerülni, és ennek megfelelően módosul majd az ICTU is.
14. A hatályos uniós jogszabályokban meghatározott kibocsátáscsökkentési célértékek az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (EU ETS) hatálya alá tartozó ágazatok, a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó nem ETS-ágazatok, valamint a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz (LULUCF) kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásról és -elnyelésről szóló rendeletben szabályozott földhasználattal összefüggő kibocsátás és elnyelés között oszlanak meg.
15. A 2005 óta működő EU ETS azáltal rendel „árat” a szén-dioxidhoz, hogy felső értékhatárt állapít meg a kibocsátási egységek számára vonatkozóan. A kibocsátási egységek legnagyobb részét árverésre kerülnek, ugyanakkor a kibocsátásáthelyezési kockázat által érintett ágazatok kibocsátási egységeik egy részét ingyenesen kapják meg, mégpedig olyan referenciaértékek alapján, amelyek mindegyik ágazatban a leghatékonyabb létesítményeket jutalmazták.

16. Eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulásának teljesítése érdekében az EU felülvizsgálta és módosította az EU ETS-re vonatkozó jogi szabályozását⁵. Ennek értelmében 2021-től kezdődően 1,74 %-ról 2,2 %-ra fog gyorsulni a felső értékhatár évenkénti csökkentése, és immár alkalmazandó lesz a légi közlekedésre is. Az ETS-en belüli új piaci stabilizációs tartalék megoldást kínál a kibocsátási egység-többletek felhalmozódására, ami alááshatná az uniós kibocsátáskereskedelmi piac megfelelő működését; e rendelkezések értelmében a tartalékba helyezett kibocsátási egységek egy bizonyos szintet meghaladó része 2023-tól már nem lesz érvényes.
17. A közös kötelezettségvállalási rendelettel az EU olyan jogalkotási rendelkezéseket fogadott el, amelyek kötelező erejű egyedi célértékeket határoznak meg a tagállamok számára az EU ETS hatálya kívüli üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében⁶. A célértékek a méltányosság, valamint a költséghatékonyság figyelembevétele érdekében differenciáltak.
18. A légi közlekedésből származó kibocsátásra jelenleg uniós jogszabályok vonatkoznak, és egy részét az ICAO nemzetközi intézkedései is szabályozni fogják. A légi közlekedésből származó kibocsátás bekerült az EU ETS hatálya alá; ugyanakkor az EU ETS hatálya jelenleg az Európai Gazdasági Térségen belüli járatokra korlátozódik.
19. Az EU emellett elfogadott egy új rendeletet⁷ a LULUCF-hoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásról és -elnyelésről, amely rendelet minden tagállam tekintetében kötelező erejű kötelezettségvállalást állapít meg annak biztosítására, hogy a földhasználatból származó elszámolt kibocsátást – az adott ágazatban tett intézkedések révén – kompenzálja a széndioxidnak a légkörből való, legalább a kibocsátás mértékével egyenértékű elszámolt elnyelésével.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/410 irányelve (2018. március 14.) a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról.

20. Ezen túlmenően ambiciózus célkitűzéseket fogadtak el az energiahatékonyság javítására és a megújuló energiaforrások részarányának az EU energiaszerkezetében való növelésére vonatkozóan. Az EU végsőenergia- és primerenergia-fogyasztásának hatékonysága 2030-ig legalább 32,5 %-kal fog javulni a historikus alapértékhez képest⁸. A megújuló energia végsőenergia-fogyasztáson belüli arányának növelésére vonatkozó új célkitűzés értelmében 2030-ra legalább 32 %-os részarányt kell elérni⁹, ami a 2017-es szint csaknem kétszeresét jelenti¹⁰. Amennyiben e célértékek teljesülnek, az a korábban becsültnél nagyobb csökkenést eredményez az üvegházhatásúgáz-kibocsátásban.
21. Az új, kötelező erejű célértékek a közúti közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás csökkenését eredményezik majd. A kilométerenkénti szén-dioxid-kibocsátást az EU-ban értékesített személygépkocsik esetében a 2021-es szinthez képest 2030-ra átlagosan 37,5 %-kal, az új könnyű haszongépjárművek esetében pedig a 2021-es szinthez képest 2030-ra átlagosan 31 %-kal kell csökkenteni¹¹. Az új nagy tehergépkocsik kilométerenkénti szén-dioxid-kibocsátását átlagosan 30 %-kal kell csökkenteni a 2019/2020-as referencia-időszak szintjéhez képest. A 2022-re előírt kötelező felülvizsgálat keretében a célértékek módosíthatók és/vagy kiterjeszthetők a kisebb tehergépkocsikra, valamint a helyi és a helyközi közlekedésben használt autóbuszokra és a pótkocsikra¹².

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról.

¹⁰ Az Európai Bizottság megújuló energiáról szóló 2019. évi eredményjelentése szerint (COM(2019) 225 final) 2017-ben az uniós energiamixben a megújuló energia aránya elérte a 17,52 %-ot.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK tanácsi irányelv módosításáról.

22. Előrelépés történt a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok kibocsátásának további csökkentése terén is. A hulladékokról szóló jogszabályok felülvizsgálata keretében szigorították a hulladéklerakásra és az újrafeldolgozásra vonatkozó célértékeket, és fokozták az uniós gazdaság körforgásos jellegét¹³. Az Unióban tovább fog csökkenni a fosszilis tüzelőanyagok termelése és fogyasztása, ami mérsékelni fogja a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok ezekből származó, diffúz kibocsátását.
23. Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv kigali módosítása végrehajtásának előkészítése keretében az EU 2015-ben olyan rendeleteket fogadott el, amelyek alapján 2030-ra a 2014-es szinthez képest 66 %-kal csökken majd a fluortartalmú gázok (F-gázok) kibocsátása. Ez a legfontosabb F-gázok összértékesítésének korlátozásával, az F-gázok számos új típusú berendezésben való használatának betiltásával, valamint a meglévő berendezések F-gáz-kibocsátásának megelőzésével érhető el¹⁴.
24. Az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló rendelet¹⁵ javítja az uniós éghajlat- és energiapolitika irányítását azáltal, hogy megbízható uniós keretet hoz létre a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó jelentéstételre és ellenőrzésre. A tagállamok kidolgozták a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó integrált nemzeti energia- és klímaterveiket, amelyek a kombinált energia- és éghajlat-politikai célok, valamint a Párizsi Megállapodás szerinti kapcsolódó kötelezettségvállalások teljesítéséhez való nemzeti hozzájárulásaikra is kiterjednek.

¹³ Az (EU) 2018/850 irányelv, az (EU) 2018/851 irányelv és az (EU) 2018/852 irányelv például előírja, hogy 2030-ra a csomagolási hulladék 70 %-ának, míg 2035-re a települési hulladék 65 %-ának újrafeldolgozásáról kell gondoskodni, a települési hulladék hulladéklerakókban való elhelyezését pedig 10 %-ra kell csökkenteni.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 517/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a fluortartalmú üvegházhatású gázokról és a 842/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről.

25. E szakpolitikák együttesen 2030-ra legalább 40 %-kal mérséklék az üvegházhatásúgáz-kibocsátást az 1990-es szinthez képest¹⁶.
26. Az Európai Tanács 2020. december 11-én felkérte a Bizottságot, hogy mérje fel, miként tud valamennyi gazdasági ágazat a legjobban hozzájárulni a 2030-ra szóló célkitűzés megvalósításához, és terjessze elő a szükséges javaslatokat. Az európai zöld megállapodás részeként az Európai Bizottság 2021-ben előterjeszti az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégiát is.

II. NEMZETILEG MEGHATÁROZOTT HOZZÁJÁRULÁS (NDC)

27. Az EU és tagállamai a következő nemzetileg meghatározott hozzájárulást kívánják bejelenteni. Az EU és tagállamai, közösen eljárva, elkötelezettek azon kötelező erejű célkitűzés mellett, mely szerint 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os Unión belüli nettó csökkentést kell elérni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásában.
- A nemzetileg meghatározott hozzájárulást tartalmazó jelen beadvány és a mellékletben található, a beadványt kísérő tájékoztatás az EU és tagállamai által benyújtott, az UNFCCC nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat tartalmazó ideiglenes nyilvántartásában szereplő 2015. március 6-i beadvány helyébe lép, és a Titkárság általi kézhezvételének időpontjától kezdődően az EU és tagállamai által a Párizsi Megállapodás 4. cikke szerint fenntartott aktuális nemzetileg meghatározott hozzájárulásnak tekintendő.

III. AZ UNIÓS NDC EGYÉRTELMŰSÉGÉNEK, ÁTLÁTHATÓSÁGÁNAK ÉS ÉRTHETŐSÉGÉNEK BIZTOSÍTÁSÁHOZ SZÜKSÉGES TÁJÉKOZTATÁS (ICTU)

28. 2018-ban, a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló, Katowicében megrendezett Felek Konferenciája első ülészakának lezárását követően a részes felek iránymutatást fogadtak el a nemzetileg meghatározott hozzájárulásaik egyértelműségének, átláthatóságának és érthetőségének biztosításához szükséges tájékoztatásról, és határozottan felszólították a részes feleket, hogy 2020-ig bocsássák rendelkezésre a szóban forgó tájékoztatást az első nemzetileg meghatározott hozzájárulásuk tekintetében, valamint annak aktualizálása és benyújtása esetén is.

¹⁶ A nemzeti energia- és klímatervek uniós szintű értékelése. Európai Bizottság, COM(2020) 564.

29. Ezen beadvány melléklete aktualizálja az EU és tagállamai által szolgáltatott, a tervezett nemzeti hozzájárulást kísérő tájékoztatást. Ismerteti azokat az e beadvány időpontjában hatályos szakpolitikai intézkedéseket, amelyekről az EU a Párizsi Megállapodás EU általi megerősítése óta megállapodott. Ezeket az információkat a II. szakaszban meghatározott, megerősített NDC-re, valamint az annak teljesítése érdekében elfogadott későbbi uniós szakpolitikákra figyelemmel módosítani fogják.
-

AZ EURÓPAI UNIÓ ÉS TAGÁLLAMAI 2021 ÉS 2030 KÖZÖTTI IDŐSZAKRA VONATKOZÓ AKTUALIZÁLT NEMZETILEG MEGHATÁROZOTT HOZZÁJÁRULÁSÁNAK EGYÉRTELMŰSÉGÉT, ÁTLÁTHATÓSÁGÁT ÉS ÉRTHETŐSÉGÉT ELŐSEGÍTŐ TÁJÉKOZTATÁS

Az uniós NDC egyértelműségének, átláthatóságának és érthetőségének biztosításához szükséges tájékoztatás

<i>Bekezdés</i>	<i>A Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciája első ülészsaka által kiadott iránymutatás</i>	<i>Az uniós NDC egyértelműségét, átláthatóságát és az érthetőségét elősegítő tájékoztatás</i>
1. A referenciapontra vonatkozó számszerűsíthető információk (beleértve adott esetben a bázisévet):		
a)	Referenciaév(ek), bázisév(ek), bázisidőszak(ok) vagy egyéb kiindulási pont(ok);	1990.
b)	Számszerűsíthető információk a következőkre vonatkozóan: referenciamutatók, a referenciamutatók értékei a referenciaév(ek)ben, a bázisév(ek)ben, a referencia-időszak(ok) vagy az egyéb kiindulási pont(ok) tekintetében és adott esetben a célévben;	A referenciamutató számszerűsítésének alapját az Európai Unió nemzeti nyilvántartási jelentésében szereplő, nemzeti szinten összesített adatok fogják képezni, és az értékek aktualizálhatók az ÜHG-jegyzék módszertani fejlesztései alapján.
c)	A Párizsi Megállapodás 4. cikkének 6. bekezdésében említett stratégiák, tervek és fellépések, illetve a nemzetileg meghatározott hozzájárulások részét képező szakpolitikák és intézkedések esetében, amennyiben az 1. szakasz fenti b) pontja nem alkalmazandó, a részes felek egyéb releváns információkat szolgáltatnak;	Nem alkalmazandó
d)	A referenciamutatóhoz viszonyított célérték, számszerűen kifejezve (például százalékban vagy a csökkentés mértékében);	Az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a gazdaság egészére kiterjedő, az 1990-es szinthez viszonyított legalább 55 %-os csökkentése 2030-ra.
e)	A referenciapont(ok) számszerűsítéséhez használt adatforrásokra vonatkozó információk;	A referenciamutató számszerűsítésének alapját az Európai Unió nemzeti nyilvántartási jelentésében szereplő adatok fogják képezni.
f)	Azon körülményekre vonatkozó információk, amelyek alapján az adott részes fél aktualizálhatja a referenciamutatók értékeit.	Az értékek aktualizálhatók az ÜHG-jegyzék módszertani fejlesztései alapján.

Végrehajtási határidők és/vagy időtartamok:		
a)	A végrehajtás határideje és/vagy időtartama, beleértve a kezdő és záró időpontot, összhangban a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaul szolgáló Felek Konferenciája által elfogadott bármely további vonatkozó határozattal;	2021. január 1. – 2030. december 31.
b)	Attól függően, hogy a célkitűzés egy adott évre vagy több különböző évre vonatkozik.	Egy adott évre vonatkozó célkitűzés, 2030.
3. Hatály és alkalmazási kör:		
a)	A célkitűzés általános ismertetése;	A cél az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a gazdaság egészére kiterjedő, a bázisévhez viszonyított legalább 55 %-os nettó csökkentése, a nemzetközi jóváírásokból származó hozzájárulás nélkül. Területi hatály: Az EU és tagállamai (Belgium, Bulgária, Cseh Köztársaság, Dánia, Németország, Észtország, Írország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Olaszország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Hollandia, Ausztria, Lengyelország, Portugália, Románia, Szlovénia, Szlovákia, Finnország, Svédország)¹ Az ebben a szakaszban szereplő alábbi információk a magasabb célérték fényében módosulhatnak. Az EU által eddig elfogadott jogszabályok meghatározzák, hogy az EU és tagállamai milyen módon felelnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 40 %-os csökkentéséért a gazdaság különböző ágazataiban. E jogszabályok közé például az alábbiak tartoznak: a legutóbb az (EU) 2018/410 irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó ágazatokban elérendő csökkentésekről; az (EU) 2018/842 rendelet a tagállamok számára az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatályán kívül eső üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében meghatározott, kötelező erejű egyedi célértékekről; az (EU) 2018/841 rendelet a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-

¹ Beleértve az EU legkülső régióit (Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion, Saint Martin (Franciaország), Kanári-szigetek (Spanyolország), Azori-szigetek és Madeira (Portugália))

kibocsátásnak és -elnyelésnek az uniós keretbe történő beillesztéséről és ahhoz viszonyított elszámolásáról.
Az e cél eléréséhez szükséges csökkentésekhez további uniós és tagállami szintű jogszabályok és mérséklési intézkedések is hozzájárulnak. Az uniós szintű példákat a 4. szakasz a) pontjának i. alpontja (belföldi intézményi intézkedések) tartalmazza.

- b) A nemzetileg meghatározott hozzájárulás hatálya alá tartozó ágazatok, gázok, kategóriák és tárolók, többek között adott esetben az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) iránymutatásaival összhangban;

További részleteket az IPCC iránymutatásaival összhangban az Európai Unió fog biztosítani a kétéves átláthatósági jelentésekben,

Érintett ágazatok:
Energia

Az eredeti NDC alapján a polgári légi közlekedés is idetartozik, az EU-ból induló kimenő légi járatokból származó kibocsátásokat is beleértve a számításba, az EU-ban értékesített üzemanyagok alapján. Ez az információ a magasabb célérték fényében módosulhat.

Az eredeti NDC alapján a belföldi vízi hajózás is idetartozik, az ÜHG-jegyzékekben foglaltak szerint. Ez az információ a magasabb célérték fényében módosulhat.

Az egyéb energetikai alágazatok az ÜHG-jegyzékekben foglaltak szerint szerepelnek

Ipari folyamatok és termékfelhasználás (mint az ÜHG-jegyzékekben)
Mezőgazdaság (mint az ÜHG-jegyzékekben)
Hulladék (mint az ÜHG-jegyzékekben)
Földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF) (az ezen ágazatra vonatkozó további információk az 5e. szakaszban szerepelnek)

Gázok:

széndioxid (CO₂)
metán (CH₄)
dinitrogén-oxid (N₂O)
fluorozott szénhidrogének (HFC-k)
perfluor-karbonok (PFC-k)

kén-hexafluorid (SF₆)
nitrogén-trifluorid (NF₃)

c)	A részes fél miként vette figyelembe az 1/CP.21. számú határozat (31) bekezdésének c) és d) pontját; (megjelölve, hogy a részes fél hogyan törekszik az összes forrás és nyelő figyelembevételére, és miért zár ki valamilyen kategóriát)	Mivel az uniós NDC kiterjed a gazdaság egészére, megfelel ennek a rendelkezésnek.
d)	A részes felek alkalmazkodási intézkedéseiből és/vagy gazdasági diverzifikációs terveiből származó, a mérsékléssel kapcsolatos járulékos előnyök, beleértve a felek alkalmazkodási intézkedéseikhez és/vagy gazdasági diverzifikációs terveihez kapcsolódó konkrét projektek, intézkedések és kezdeményezések ismertetését.	Nem alkalmazandó.
4. Tervezési folyamatok:		
a)	Információk azon tervezési folyamatokról, amelyeket a részes fél vállalt annak érdekében, hogy elkészítse nemzetileg meghatározott hozzájárulását, és – amennyiben elérhetők – a részes fél végrehajtási terveire vonatkozó információk, beleértve adott esetben a következőket:	A magasabb célérték széles körű hatásvizsgálaton ² és az érdekelt felektől nyilvános konzultáció keretében gyűjtött észrevételeken ³ alapul.
i.	belföldi intézményi intézkedések, a nyilvánosság részvétele, valamint a helyi közösségekkel és az őslakos népekkel való együttműködés, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő módon;	Az EU által eddig elfogadott jogszabályokat és intézményi intézkedéseket az alábbiakban foglaljuk össze. Az ebben a szakaszban szereplő alábbi információk a magasabb célérték fényében módosulhatnak. Az uniós jogalkotási eljárással összhangban az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament általi elfogadásukat megelőzően valamennyi jogalkotási aktusról nyilvános konzultációt kell folytatni.
		Az irányítási intézkedések, a tervezési és nyomonkövetési mechanizmusok az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendeletben, valamint az európai klímarendelethez ⁴ szerepelnek. Ez magában foglalja az integrált tervezéshez, jelentéstételhez és nyomon követéshez kapcsolódó megerősített irányítási rendszert az éghajlat- és energiapolitikai területeken, többek között az éghajlat- és energiapolitikai célok, szakpolitikák, intézkedések és előrejelzések, valamint a nyilvánosság többszintű részvételére vonatkozó rendelkezések tekintetében is, továbbá a 2030-ig tartó időszakra

² SWD (2020) 176 szolgálati munkadokumentum.

³ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

⁴ Módosított javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet). COM(2020) 563 (jelenleg zajlik az EU belső jogalkotási eljárása).

vonatkozó tagállami szakpolitikai célokat végrehajtó integrált nemzeti energia- és klímatervek kidolgozása során a tagállamok által tartandó nyilvános konzultációkat.

Ezek a jogi aktusok a Párizsi Megállapodás szerinti ötéves ciklussal összhangban tartalmazznak felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket.

Az EU átfogó, jogilag kötelező erejű belső jogszabályokat fogadott el, amelyekkel az ÜHG-kibocsátás legalább 40 %-os csökkentésének megvalósítása érdekében végrehajtja az EU eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulásának valamennyi aspektusát. A legfontosabb jogszabályok az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel, a tagállamok számára kötelező erejű célértékekkel és a LULUCF-fel kapcsolatos, a 3a. szakaszban említett jogszabályok.

Az eredeti NDC-ben szereplő célértékek megvalósításához való hozzájárulás érdekében az EU felülvizsgált és megerősített egyéb jogszabályokat is, így például a következőket: a megújuló energiáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv, az energiahatékonyságról szóló (EU) 2018/2002 irányelv, az épületek energiahatékonyságáról szóló (EU) 2018/844 irányelv, az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról szóló (EU) 2019/631 rendelet, az új nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról szóló (EU) 2019/1242 rendelet, a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról szóló (EU) 2019/1161 irányelv, a hulladékgazdálkodás javítását és a körforgásos gazdasági szemlélet erősítését célzó (EU) 2018/850, (EU) 2018/851 és (EU) 2018/852 irányelv, valamint a fluortartalmú üvegházhatású gázok csökkentéséről szóló 517/2014/EU rendelet.

ii. kontextuális kérdések, beleértve adott esetben többek között az alábbiakat: a) nemzeti körülmények, így például földrajzi helyzet, éghajlat, gazdaság, fenntartható fejlődés és a szegénység felszámolása; b) a nemzetileg meghatározott hozzájárulás elkészítésével kapcsolatos legjobb gyakorlatok és tapasztalatok; c) a Párizsi Megállapodáshoz való csatlakozáskor elismert egyéb kontextuális törekvések és prioritások	Az uniós NDC a nemek közötti egyenlőség és a horizontális prioritások melletti uniós elkötelezettség összefüggésében készült, és például a következő kötelezettségvállalásokban jelenik meg: • a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktum⁵, • a fenntartható fejlődés társadalmi, környezeti és gazdasági dimenziói közötti szinergiák létrehozása és lehető legjobb kiaknázása melletti elkötelezettség⁶, • az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat (UNDRIP) elfogadásához nyújtott uniós támogatás⁷, • az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség dimenzióinak a tagállamok általi beépítése az energiaunió irányításáról szóló uniós rendelet szerinti nemzeti terveikbe és stratégiáikba⁸.
b) Konkrét információk azon részes felekre, köztük a regionális nemzetközi gazdasági szervezetekre és azok tagállamaira vonatkozóan, amelyek megállapodást kötöttek a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 2. bekezdése szerinti közös teljesítésről, beleértve azokat a részes feleket is, amelyek megállapodtak a közös teljesítésről, valamint a megállapodás feltételeit is, a Párizsi megállapodás 4. cikkének 16–18. bekezdésével összhangban;	Az EU és tagállamai ezúton tájékoztatják a Titkárságot, hogy a fenti 3a. szakaszban szereplő jogszabályok alapján – amelyek ismertetik, hogy az EU és tagállamai hogyan felelnek e nemzetileg meghatározott hozzájárulás teljesítéséért – szándékukban áll a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 2. bekezdése szerinti közös teljesítés. Az ebben a szakaszban szereplő alábbi információk a magasabb célérték fényében módosulhatnak. A benyújtás időpontjában hatályos kibocsátáscsökkentések a következők. • Az (EU) 2018/410 irányelv alapján az EU a kibocsátáskereskedelmi rendszer révén: a 2005-ös szintekhez képest 2030-ra 43 %-kal fogja csökkenteni az e jogszabály hatálya alá tartozó ágazatokból származó kibocsátásokat. • Az (EU) 2018/842 rendelet alapján 2030-ra mindegyik uniós tagállam csökkenteni fogja az EU ETS-en kívüli ágazatokból származó kibocsátásait a 2005-ös szinthez képest, az alábbi százalékos aránynak megfelelően: Belgium 35 %, Bulgária 0 %, Cseh Köztársaság 14 %,

⁵ A Tanács 2011. március 7-i következtetései a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumról (2011–2020).

⁶ A Tanács 2019. április 9-i következtetései: „*Mindegyre fenntarthatóbb Unió 2030-ra*”.

⁷ A Tanács 2017. május 15-i következtetései az őslakos népekről.

⁸ Az (EU) 2018/1999 rendelet.

Dánia 39 %, Németország 38 %, Észtország 13 %, Írország 30 %, Görögország 16 %, Spanyolország 26 %, Franciaország 37 %, Horvátország 7 %, Olaszország 33 %, Ciprus 24 %, Lettország 6 %, Litvánia 9 %, Luxemburg 40 %, Magyarország 7 %, Málta 19 %, Hollandia 36 %, Ausztria 36 %, Lengyelország 7 %, Portugália 17 %, Románia 2 %, Szlovénia 15 %, Szlovákia 12 %, Finnország 39 %, Svédország 40 %.

- A földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről szóló (EU) 2018/841 rendelet alapján a 2021–2025-ös, valamint a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan minden tagállam gondoskodik arról, hogy a kibocsátás ne haladja meg az elnyelést, ahol kibocsátás és elnyelés alatt a tagállam területén megvalósuló bármely területelszámolási kategóriába sorolható teljes kibocsátások és teljes elnyelések összegeként meghatározott és e rendelet szerint együttesen elszámolt mennyiségek értendők.

c) A Párizsi Megállapodás 4. cikkének 9. bekezdésével összhangban a részes fél a nemzetileg meghatározott hozzájárulásának elkészítésekor hogyan tájékozódott a globális értékelés eredményeiről;

Nem alkalmazandó, mivel globális értékelésre nem került sor.

d) A Párizsi Megállapodás 4. cikkének 7. bekezdésével összhangban lévő, mérsékléssel kapcsolatos járulékos előnyöket eredményező, alkalmazkodási intézkedésekből és/vagy gazdasági diverzifikációs tervekből álló, a Párizsi Megállapodás 4. cikke szerinti nemzetileg meghatározott hozzájárulással rendelkező minden részes félnek információkat kell benyújtania a következőkről:

- i. miként vette figyelembe a válaszintézkedések gazdasági és társadalmi következményeit a nemzetileg meghatározott hozzájárulás
- ii. kidolgozásakor;

Az éghajlatváltozás mérsékléséből fakadó járulékos előnyökhöz való hozzájárulás érdekében végrehajtandó konkrét projektek, intézkedések és tevékenységek – beleértve az olyan alkalmazkodási tervekre vonatkozó információkat, amelyek szintén nyújthatnak az éghajlatváltozás mérsékléséből fakadó járulékos előnyöket –, amelyek kiterjedhetnek többek között, de nem kizárólag az alábbiakkal kapcsolatos kulcsfontosságú ágazatokra: energia, erőforrások, vízkészletek, part menti erőforrások, emberi települések és várostervezés, mezőgazdaság és erdészet; továbbá gazdasági diverzifikációs intézkedések, amelyek kiterjedhetnek többek között, de nem kizárólag az alábbiakkal kapcsolatos ágazatokra: feldolgozóipar és ipar, energia és bányászat, közlekedés és kommunikáció, építőipar, turizmus, ingatlan, mezőgazdaság és halászat

5. Feltételezések és módszertani megközelítések, beleértve az emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és adott esetben -elnyelések becslésére és elszámolására vonatkozókat is:

a) Az adott részes fél nemzetileg meghatározott hozzájárulásának megfelelő emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések elszámolásához alkalmazott feltételezések és módszertani megközelítések, az 1/CP.21. számú határozat 31. bekezdésével és a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia által elfogadott elszámolási iránymutatással összhangban;

A jelenlegi megközelítés összhangban van az IPCC által értékelt módszertanokkal és közös mérőszámokkal (lásd alább: 5. szakasz d) pont). A tervek szerint legkésőbb 2024. december 31-ig a megközelítés összhangban lesz a 4/CMA.1. számú határozat II. mellékletében foglalt, a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokra vonatkozó elszámolási iránymutatással.

b) A nemzetileg meghatározott hozzájárulásban szereplő szakpolitikák és intézkedések vagy stratégiák végrehajtásával kapcsolatos elszámoláshoz alkalmazott feltételezések és módszertani megközelítések;

Nem alkalmazandó. Az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulása az üvegházhatásúgáz-kibocsátás abszolút, a gazdaság egészére kiterjedő csökkentését jelenti.

c)	Amennyiben alkalmazandó, információ arról, hogy a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 14. bekezdésével összhangban az adott részes fél az emberi eredetű kibocsátások és elnyelések elszámolásához adott esetben hogyan veszi figyelembe a Keretegyezmény keretében rendelkezésre álló módszereket és iránymutatásokat;	Lásd alább: 5. szakasz d) pont.
d)	Az emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések becsléséhez használt IPCC-módszertanok és -mérőszámok;	Módszertanok: a 2006. évi IPCC-iránymutatások. Mérőszámok: a 100 éves időszakra vonatkozó globális felmelegedési potenciál, az IPCC ötödik értékelő jelentésében foglaltaknak megfelelően.
e)	Adott esetben az IPCC-iránymutatással összhangban lévő ágazat-, kategória- vagy tevékenységspecifikus feltételezések, módszertanok és megközelítések, beleértve – ha alkalmazandó – a következőket is:	Az 5. szakasz e) pontjának i–iii. alpontjában és f) pontjának i. alpontjában szereplő információk az e beadvány időpontjában hatályos szakpolitikai keretre vonatkoznak. Ez a megemelt célérték fényében módosulhat. Az EU LULUCF-ra vonatkozó szakpolitikai kerete az IPCC iránymutatásán, a TACCC-elveken és a meglévő elszámolási szabályokon alapul, azokat a 2021–2030-as időszak tekintetében naprakésszé téve és javítva. A szakpolitikai keret meghatározza a nettó elszámolt kibocsátásokat és elnyeléseket, ezáltal hozzájárul az EU földterületei nettó nyelőképességének megerősítésére vonatkozó hosszú távú célkitűzéshez.
i.	A gazdálkodás alatt álló földterületeken a természetes bolygatásból eredő kibocsátások és azt követő kapcsolódó elnyelések kezelésére vonatkozó megközelítés;	A tagállamok alkalmazhatják az (EU) 2018/841 rendelet 10. cikkében és VI. mellékletében foglalt, az erdősített területeken és a gazdálkodás alatt álló erdőterületeken előforduló természetes bolygatásokra vonatkozó rendelkezést.
ii.	A faipari termékekhez kapcsolódó kibocsátások és elnyelések elszámolására alkalmazott megközelítés;	Az EU az IPCC-iránymutatásokban meghatározott, a termelés oldaláról történő megközelítést alkalmazza; lásd még az (EU) 2018/841 rendelet 9. cikkét és V. mellékletét.
iii.	Az erdők korosztályszerkezete hatásainak kezelésére alkalmazott megközelítés;	A gazdálkodás alatt álló erdőterületekre (erdőterületnek maradó erdőterület) vonatkozó előrejelzett referenciaszintek a gazdálkodási gyakorlatok változásainak az elszámolásban való figyelembevétel érdekében figyelembe veszik az erdők korosztályszerkezetét; lásd még az (EU) 2018/841 rendelet 8. cikkét és IV. mellékletét.
f)	A nemzetileg meghatározott hozzájárulás megértéséhez és adott esetben a megfelelő kibocsátások és elnyelések becsléséhez alkalmazott egyéb feltételezések és módszertani megközelítések, többek között:	Nem alkalmazandó.

- i. A referenciamutatók, a kiindulási alap(ok) és/vagy a referenciaszint(ek) – többek között adott esetben az ágazat-, kategória- vagy tevékenység-specifikus referenciaszintek – kialakításának módja, beleértve például az alkalmazott fő paramétereket, feltételezéseket, fogalommeghatározásokat, módszertanokat, adatforrásokat és modelleket is;
- Az ebben a szakaszban szereplő alábbi információk a magasabb célérték fényében módosulhatnak.
- Az uniós megközelítés ezen elemeit az ÜHG-jegyzékekre vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásoknak megfelelően dolgozták ki; összhangban a 18/CMA.1. számú határozattal
- A LULUCF-hoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések elszámolására az (EU) 2018/841 rendelet szerint területelszámolási kategóriától függően különös szabályok vonatkoznak. Az erdősített terület és a kiirtott erdőterület esetében a kiindulási alap nulla (bruttó-nettó elszámolás). A gazdálkodás alatt álló gyepterület, a gazdálkodás alatt álló szántóterület és a gazdálkodás alatt álló vizes élőhely esetében a kiindulási alap a 2005 és 2009 közötti kibocsátások átlaga (nettó-nettó elszámolás). A gazdálkodás alatt álló erdőterületek esetében a kiindulási alap az az erdőkre vonatkozó referenciaszint, amely a 2000 és 2009 között folytatott erdőgazdálkodási gyakorlatokon alapul, továbbá figyelembe kell venni az erdők korosztályszerkezetét, a megfelelési időszakra előre vetítve. A szénkészletek pusztája jelenlétét nem kell figyelembe venni az elszámolásban.
- LULUCF-kategóriák:** Az erdőterületek, a szántóterületek, a gyepterületek és a vizes élőhelyek bejelentett kategóriáiban előforduló kibocsátások és elnyelések, beleértve az e kategóriák közötti, valamint az e kategóriák és a beépített területek és egyéb földterületek közötti földhasználat-változtatást is.
- LULUCF-tárolók:** Felszín feletti biomassa; Felszín alatti biomassa; Avar; Holtfa; Szervesszén-tartalmú talaj; Faipari termékek.
- ii. Az üvegházhatású gázoktól eltérő összetevőket tartalmazó nemzetileg meghatározott hozzájárulásokkal rendelkező részes felek esetében adott esetben az említett összetevőkkel kapcsolatban alkalmazott feltételezésekre és módszertani megközelítésekre vonatkozó információk;
- Nem alkalmazandó. Az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulása az üvegházhatásúgáz-kibocsátás abszolút, a gazdaság egészére kiterjedő csökkentését jelenti.

iii.	A nemzetileg meghatározott hozzájárulásokban szereplő, az IPCC-iránymutatások hatálya alá nem tartozó éghajlatbefolyásolók esetében információ az éghajlatbefolyásolók becslésének módjáról;	Nem alkalmazandó. Az uniós nemzetileg meghatározott hozzájárulás kizárólag az IPCC-iránymutatások hatálya alá tartozó befolyásolókat foglal magában (lásd: 3. szakasz b) pont).
iv.	Szükség esetén további technikai információk;	Nem alkalmazandó.
g)	Adott esetben a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti önkéntes együttműködés alkalmazására irányuló szándék.	Az EU 2030-ra megvalósítandó legalább 55 %-os nettó kibocsátáscsökkentési célját kizárólag belső intézkedésekkel kell elérni, nemzetközi jóváírásokból származó hozzájárulás nélkül. Norvégia, Izland és Liechtenstein 2008 óta vesz részt az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben (EU ETS), és 2020-ban hatályba lépett az EU és Svájc kibocsátáskereskedelmi rendszerét összekapcsoló megállapodás. Az EU folytatja azoknak a lehetőségeknek a feltárását, hogy miként lehetne összekapcsolni az EU ETS-t más kiforrott és szilárd kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel. Az EU a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia első ülészakán elfogadott iránymutatással, illetve e fórum keretében elfogadott bármely további iránymutatással összhangban fog beszámolni az EU ETS-en keresztül a fent említett és bármely egyéb részes féllel folytatott együttműködéséről.
6.	Az adott részes fél azt alátámasztó érvelése, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulása a nemzeti körülmények fényében méltányos és ambiciózus:	
a)	Az adott részes fél azt alátámasztó érvelése, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulása a nemzeti körülmények fényében méltányos és ambiciózus;	Az EU megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulása jelentős előrelépést jelent mind az 1990-es szinthez képest 2020-ra elérendő 20 %-os kibocsátáscsökkentésre tett jelenlegi vállalásán, mind pedig a Párizsi Megállapodás megerősítésekor benyújtott nemzetileg meghatározott hozzájárulásán felül. Az eredeti nemzetileg meghatározott hozzájárulás és ez az aktualizálás egyaránt lényegesen nagyobb kibocsátáscsökkentést igényel, mint amelyet az elfogadásukkor a normál ügymenet alapján előre jeleztek. Ez biztosítani fogja, hogy az EU továbbra is az üvegházhatásúgáz-kibocsátás szempontjából a leghatékonyabb meghatározó gazdaság legyen.

Az uniós tagállamokban a kibocsátások szintje 1979-ben volt a legmagasabb.

2019 végéig az EU és tagállamai már az 1990-es szint kb. 26 %-ával csökkentették a kibocsátásaikat, miközben a GDP ugyanebben az időszakban több mint 64 %-kal nőtt.

Ennek eredményeként az EU-ban és tagállamaiban az egy főre jutó átlagos kibocsátás az 1990. évi 12 tonna szén-dioxid-egyenértékről 8,3 tonna szén-dioxid-egyenértékre csökkent. Ennek köszönhetően az EU az üvegházhatásúgáz-kibocsátás szempontjából már most is a leghatékonyabb meghatározó gazdaság⁹.

b)	Méltányossági megfontolások, beleértve a méltányosság mérlegelését is;	Az IPCC 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló különjelentése szerint a felmelegedést 1,5 °C-ra korlátozó pályák az évszázad második felében globális szinten jellemzően nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást eredményeznek. Ez a megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulás összhangban van azzal az elfogadott uniós célkitűzéssel, hogy az EU 2050-re klímaseglegessé váljon. Az EU ezért úgy véli, hogy a megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulás méltányosan járul hozzá a Párizsi Megállapodás globális hőmérsékleti célkitűzésének eléréséhez.[...]
c)	Az adott részes fél hogyan hajtotta végre a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 3. bekezdését;	E megerősítés révén az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulása mind a 2020. évi kötelezettségvállaláshoz, mind az eredeti nemzetileg meghatározott hozzájáruláshoz képest magasabb szintű ambíciót képvisel. Lásd: 6. szakasz a) pont.
d)	Az adott részes fél hogyan hajtotta végre a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 4. bekezdését	Az EU eleget tesz ennek a rendelkezésnek azáltal, hogy az egész gazdaságra kiterjedő, abszolút célt tűzött ki

⁹ Az e szakaszban szereplő historikus adatok az EU 28 tagállamára vonatkoznak 2020. február 1-jéig. Az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépéséről szóló megállapodás alapján, a 2020. december 31-ével véget érő átmeneti időszakot követően az Egyesült Királyságnak a 2020-as célhoz való hozzájárulását 2020 végéig veszik majd figyelembe. Az ÜHG-kibocsátás szempontjából a leghatékonyabb meghatározó gazdaságra vonatkozó megállapítás az (EU28-akra vonatkozó) megállapításokon alapul (den Elzen *et al.* (2019) *Are the G20 economies making enough progress to meet their NDC targets?* □ A G20-ak gazdaságai kellő előrehaladást értek-e el ahhoz, hogy teljesítsék a nemzetileg meghatározott hozzájárulásaikban vállalt célokat? □). Energy Policy 126 <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.11.027>.

- e) Az adott részes fél hogyan hajtotta végre a Párizsi Megállapodás 4. cikkének 6. bekezdését. Nem alkalmazandó, csak a legkevésbé fejlett országokra és a fejlődő kis szigetállamokra

7. Hogyan járul hozzá a nemzetileg meghatározott hozzájárulás a Keretegyezmény 2. cikkében meghatározott célkitűzés eléréséhez:

- a) Hogyan járul hozzá a nemzetileg meghatározott hozzájárulás a Keretegyezmény 2. cikkében meghatározott célkitűzés eléréséhez; Az EU úgy véli, hogy a megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulása összhangban van az UNFCCC célkitűzésével és az UNFCCC keretében létrejött Párizsi Megállapodásban foglalt hosszú távú céllal, amint azt a 6. szakasz a) és b) pontja kifejti.
- b) Hogyan járul hozzá a nemzetileg meghatározott hozzájárulás a Párizsi Megállapodás 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjához és 4. cikkének 1. bekezdéséhez.
-